

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 31S/23/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5018200095
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nora Tomková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5018200095.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline - ako správny súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Nory Tomkovej a členov senátu JUDr. Veroniky Poláčkovej a JUDr. Pavla Polku, v právnej veci žalobcu: O. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXX/XX, XXX XX R., t. č. ÚVTOS a ÚVV Ilava, Mierovo námestie 1, priechodok 41, 019 17 Ilava, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Žilina, so sídlom Národná 34, 010 07 Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaZA/24018/2017 zo dňa 07.03.2018, takto

rozhodol:

Správny súd žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom konania náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Žalovaný rozhodnutím č. KaZA/24018/2017 zo dňa 07. marca 2018 nepriznal žalobcovi nárok na poskytnutie právnej pomoci. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že dňa 16.01.2018 bola centru doručená žiadosť žiadateľa (žalobcu) o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania proti rozsudku Okresného súdu Žilina 31C/269/2007 vo veci žalobkyne P. Š. voči žalovanému v rade 1/ E. Ú a žalovanému v rade 2/ M. B. (žalobcovi) o zaplatenie istiny 8.298,47 Eur s príslušenstvom a dovolania voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 08.03.2017, sp. zn. 7Co/385/2016. Zároveň poukázal na § 427 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok: Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Vzhľadom na skutočnosť, že uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 08. marca 2017, sp. zn. 7Co/385/2016 nadobudlo právoplatnosť 02. mája 2017, pričom žiadateľ (žalobca) podal dovolanie na pošte 12. júla 2017, teda po márnom uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania, má centrum za to, že vo veci, s ktorou sa žiadateľ obrátil na centrum sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu. Z dôvodu nutnosti kumulatívneho splnenia zákonom stanovených podmienok pre priznanie nároku na právnu pomoc sa centrum, s ohľadom na vyššie uvedené, splnením ďalších podmienok nezaoberalo. Nesplnenie hoci len jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci má za následok negatívne rozhodnutie o nároku na poskytovanie právnej pomoci. Vzhľadom na to, že centrum má na základe údajov uvedených v žiadosti o poskytnutie právnej pomoci a priložených listinných dôkazov preukázané, že žiadateľ (žalobca) nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle citovaných zákonných ustanovení, rozhodlo tak, ako je uvedené vo výroku a žiadateľovi nepriznal nárok na poskytnutie právnej pomoci.

2. Podanou žalobou doručenou tunajšiemu správne súdu dňa 19.03.2018 žiadal žalobca podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e) SSP zrušiť napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 07.03.2018 č. KaZA/24018/2017, ktorým žalovaný nepriznal žalobcovi nárok na poskytovanie právnej pomoci a podľa

§ 191 ods. 4 SSP žiadal prikázať žalovanému, aby vec nanovo prejednal a rozhodol. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný vedome sabotuje jeho dôvodné požiadavky na priznanie nároku na poskytovanie právnej pomoci, čo už v tomto prípade zakladá podklad pre začatie konania o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci titulom naplnenia ustanovenia § 5 a 9 zákona č. 514/2003 Z. z. zo strany Centra právnej pomoci Žilina. Pre rozhodnutie v tejto veci podľa žalobcu postačí, ak si správny súd vylustruje, či sa vo veci koná na Krajskom súde Žilina pod sp. zn. 7Co/385/2016 a či je toto konanie stále živým konaním. V zákonom stanovených lehotách žalobca zahlásil ihneď po vyhlásení rozsudku Okresným súdom Žilina opravný prostriedok, ako aj mimoriadny opravný prostriedok proti rozhodnutiu (čiastkovému) Krajského súdu Žilina zo dňa 08.03.2017 pod sp. zn. 7Co/385/2016-804. Dovolanie zahlásil do zápisnici o pojednávaní s tým, že súdu prvého stupňa toto dovolanie avizoval a podal dňa 14.06.2017 na Okresný súd Žilina obyčajnou listovou zásielkou pre akútny nedostatok poštových známok. Žalobca napriek dikcii § 429 ods. 1 CSP podal dovolanie, ktoré potvrdil ešte priamo do zápisnice o pojednávaní dňa 29.06.2017, aby tak prejavil svoju vôľu uplatniť si právo na súdnu ochranu, čo Ústava SR garantuje bez akýchkoľvek podmienok aké sú v tomto prípade uvedené v § 429 ods. 1 CSP. Žalobca od žalovaného čakal, že mu prizná nárok a ustanoví advokáta, ktorá de facto iba opečiatkuje jeho dovolanie zo dňa 14.06.2017, potom vezme na vedomie jeho prejav učiný dňa 29.06.2017 na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 31C/269/2007 doplnený podaním písomného doplnenia dovolania doručeného súdu dňa 17.07.2017, ktorým žalobca dopĺňa podanie zo dňa 14.06.2017. Žalobca namietal odôvodnenie žalovaného vo svojom rozhodnutí, že žalobca nespĺňa podmienky na poskytnutie právnej pomoci pre „údajnú“ preklúziu práva na podanie dovolania.

3. Žalovaný vo svojom vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí a dôvodoch v ňom uvedených. Centrum postupovalo podľa zákona č. 327/2005 Z. z. v platnom znení a po preskúmaní podmienok podľa § 6 a § 8 zákona dospelo k záveru, že vo veci, s ktorou sa žalobca obrátil na centrum, sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu. Ako vyplýva z dokumentov v správnom spise, uznesenie Krajského súdu v Žiline nadobudlo právoplatnosť 02. mája 2017. Voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 08. marca 2017 podal žiadateľ (žalobca) dovolanie adresované Okresnému súdu Žilina, ktoré podal na pošte dňa 12. júla 2017, teda po uplynutí lehoty na podanie dovolania. Nesplnenie čo i len jednej podmienky má za následok nepriznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci. Na základe uvedeného centrum navrhlo, aby súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a rozhodnutie centra č. spisu KaZA/24018/2017 zo dňa 07. marca 2018 potvrdil.

4. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného v rozsahu danom žalobnými dôvodmi žalobcu (§ 177 a nasl. SSP) mal za to, že vo veci žalovaný dostatočne zistil skutkový stav a na takto zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a tiež zákona o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb.), preto žalobu postupom podľa § 190 SSP zamietol ako nedôvodnú.

5. Podľa článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania, a to za podmienok ustanovených zákonom.

Podľa článku 37 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, inými orgánmi alebo orgánmi verejnej správy, a to od začiatku konania.

Podľa článku 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení ďalších zákonov, tento zákon sa vzťahuje na poskytovanie právnej pomoci v občianskoprávných veciach, obchodnoprávných veciach, pracovnoprávných veciach, rodinnoprávných veciach, v konaniach o oddžžení podľa osobitného predpisu, v konaní pred súdom v správnom súdnictve a v týchto veciach aj v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „vnútroštátne spory“).

Podľa § 1 citovaného zákona, účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku

svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhodení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti (ďalej len "protispoločenská činnosť") alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu, 1aab) a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

Podľa § 8 citovaného zákona, pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

6. Zákonodarca v zákone o právnej pomoci upravuje predmet a rozsah právnej pomoci, ako aj podmienky jej priznania vo vzťahu k žiadateľom a pôsobnosť a úlohy orgánov verejnej správy pri rozhodovaní o žiadosti na poskytnutie právnej pomoci. Zákon sa vzťahuje nielen na ochranu zdravých fyzických osôb nachádzajúcich sa v materiálnej núdzi, ale z obsahu jej právnej úpravy jednoznačne vyplýva, že sa vzťahuje na sociálne odkázané fyzické osoby, ktoré sa za splnenia zákonom ustanovených podmienok nachádzajú v takej sociálnej, finančnej a majetkovej situácii, ktorá im neumožňuje zabezpečenie právnej pomoci na ochranu ich práv a právom chránených záujmov. Cieľom zákonodarcu je zabezpečiť reálny prístup k Ústavou Slovenskej republiky deklarovaným právam fyzických osôb a harmonizovať právo Slovenskej republiky s právom Európskeho spoločenstva všetkými fyzickými osobami, ktoré sa ocitli v materiálnej núdzi bez rozdielu, teda bez diskriminácie založenej na akomkoľvek dôvode, ako je pohlavie, rasa, farba pleti, jazyk, náboženstvo, politické alebo iné zmýšľanie, národnostný alebo sociálny pôvod, príslušnosť k národnostnej menšine, majetok, rodina alebo iné postavenie. Zákonodarca ustanovuje kritéria, podľa ktorých sa postupuje resp. posudzuje oprávnenosť žiadateľov o právnu pomoc, aby sa predišlo jej zneužívaniu neoprávnenými osobami. Kládne základe inštitucionálneho zabezpečenia posudzovania žiadostí a samotného poskytovania právnej pomoci, zakotvuje postup pri žiadaní a poskytnutí právnej pomoci, rozhodovanie o jej poskytnutí a možnosť jej preskúmania súdom. Materiálnu núdzu ustanovuje ako jednu z podmienok práva na poskytnutie právnej pomoci tak, že hranicu materiálnej núdže ustanovuje na úrovni 1,4-násobku sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a jej ďalšiu podmienku, že žiadateľ si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojim majetkom. Ďalšiu podmienku pre priznanie práva na poskytnutie právnej pomoci zákon ustanovuje tak, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu. Zákonodarca týmto zákonom súčasne spĺňa povinnosť transpozície Smernice Rady č. 2003/8/ES z 27.01.2013 zlepšenie prístupu k spravodlivosti pri cezhraničných sporoch ustanovením minimálnych spoločných pravidiel týkajúcich sa právnej pomoci pri takýchto sporoch (ďalej len „Smernica“), a teda harmonizácie s právom Európskeho spoločenstva a Európskej únie. Štát žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú právnu ochranu. Práve naopak, preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu občanov v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, keďže by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t. j. bez ustanovenia hranice odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblastí, v ktorých sa právna pomoc poskytuje (t. j. systémom každému a vo všetkom), pozitívny záväzok štátu, ktorý tento na seba dobrovoľne preberá, sa však vzťahuje na zabezpečenie uplatnenia práva na súde prostredníctvom priznania nároku na poskytnutie právnych pomoci v obmedzených prípadoch. Účelom zákona č. 327/2005 Z. z. je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdže nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, azylových veciach alebo v konaní o administratívnom vyhodení podľa osobitného predpisu a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov - § 1. Zákon ustanovuje podmienky poskytovania právnej pomoci, postup fyzických osôb a príslušných orgánov v konaní o nároku na priznanie právnej pomoci a inštitucionálne zabezpečuje poskytovanie právnej pomoci. Zákonodarca podmienky na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti stanovuje v § 6 ods. 1 písm. a) až c) uvedeného zákona, z ktorej právnej úpravy vyplýva, že nesplnenie jednej z uvedených podmienok má za následok nepriznanie právnej pomoci bez finančnej účasti. Jednou zo základných zákonných podmienok, splnenie ktorej podmieňuje priznanie bezplatnej právnej pomoci je, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b) zákona).

7. Podľa článku 1 ods. 1 veta prvá Ústavy SR (ďalej len „Ústava“), Slovenská republika je zvrchovaný, demokratický a právny štát.

Podľa článku 2 ods. 2 Ústavy, štátne orgány môžu konať iba na základe Ústavy, v jej medziach a v rozsahu spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Podľa článku 152 ods. 4 Ústavy, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto Ústavou. Z uvedeného článku vyplýva, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou. V právnej praxi preto môže činnosti orgánov aplikujúcich právo dochádzať k situácii, že prameň práva, ktorý vo formálnom súlade s Ústavou nie je interpretovaný ústavne konformným spôsobom, pričom orgány štátu realizujú svoju rozhodovaciu právomoc, sú pri výkone svojej moci povinné postupovať v zmysle článku 2 ods. 2 Ústavy s prihliadnutím na to, že súčasne sú viazané aj právnou úpravou obsiahnutou v medzinárodných zmluvách, ktorými je Slovenská republika viazaná - článok 7 Ústavy a po vstupe SR do Európskeho spoločenstva, Európskej únie, postupovať tiež v súlade s právne záväznými predpismi Európskeho spoločenstva a Európskej únie.

8. V zmysle právnej úpravy stanovenej v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. úspešným žiadateľom v konaní o priznaní nároku na bezplatnú právnu pomoc môže byť len ten, kto súčasne preukáže splnenie všetkých troch zákonných podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 uvedeného zákona, nesplnenie čo i len jednej z nich, má za následok nepriznanie bezplatnej právnej pomoci. Vychádzajúc z gramatického, logického výkladu právnej normy ustanovenej v § 6 ods. 1 písm. a) až c) tohto zákona vyplýva, že zákonodarca priznáva fyzickej osobe právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu, v ktorom si uplatňuje ochranu svojich práv a v právnej norme ustanovenej v § 8 tohto zákona, príkladom uvádza skutočnosti, na ktoré centrum prihliada pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti takéhoto sporu. Z uvedeného je zrejmé, že môže ísť aj o iné skutočnosti, ktoré by preukázali, že spor, v ktorom žiadateľ žiadal o poskytnutie bezplatnej právnej pomoci, je zrejme bezúspešný. V každom prípade však musí ísť o také skutočnosti, ktoré zjavne preukazujú bezúspešnosť sporu žiadateľa. Rozsah posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu je v kompetencii žalovaného a závisí od okolností konkrétneho prípadu. K tejto otázke zaujal názor aj Ústavný súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 zo dňa 25.04.2013, v ktorom konštatovalo, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. je pritom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení tohto osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci, ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožňovať s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomocí všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ má navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupcu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z.. Z vyššie uvedeného vyplýva aj právomoc žalovaného pri analyzovaní splnenia podmienok ustanovených v § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. skúmať zrejmu bezúspešnosť sporu, v rámci ktorého žiadateľ právnu pomoc žiada, pre nenaplnenie požiadavky § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu žiadateľa bola tak jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá sama o sebe nevyklučuje žiadateľa z nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z.. Treba mať na zreteli, že rozhodovanie o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. predstavuje obmedzenie práva na súdnu a inú právnu pomoc garantovanú Ústavou SR, a preto je nanajvýš nutné brať do úvahy článok 13 Ústavy SR tak, aby do tohto práva bolo zasiahnuté skutočne len v nevyhnutnej miere a vždy v súlade so zákonom.

9. Pokiaľ ide o negatívnu podmienku „Zrejmu bezúspešnosť sporu“ v zmysle § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. je nevyhnutné zdôrazniť, že ide o technický pojem výlučne pre účely tohto konania (o nároku na bezplatnú právnu pomoc), ktorý nemôže prejudikovať konanie vedené na súde. Uvedený pojem je demonštratívne vymedzený pojmom najmä a naznačuje taký skutkový stav veci, u ktorého žalovaný pri dodržaní odbornej starostlivosti pri prvotnej analýze veci postupom pri obvyklej opatrnosti neodporúča vstúpiť do sporu a hradiť náklady právnej pomoci.

10. Na túto oblasť sa vzťahuje správna úvaha žalovaného (diskrečná právomoc) správneho orgánu. S poukazom na § 27 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, správny súd neposudzuje účelnosť, hospodárnosť a vhodnosť rozhodovania orgánu verejnej správy, opatrenie orgánu verejnej správy alebo

iného zásahu orgánu verejnej správy; tým nie sú dotknuté ustanovenia § 192, § 198 a § 230 ods. 1 písm. b) a ods. 2 písm. a). Správna úvaha nie je svojou podstatou možnosťou správneho orgánu vybrať pri rozhodovaní jedno z viacerých dovolených riešení, na ktorom potom spočíva preskúmané rozhodnutie. V takých prípadoch, v ktorých správny orgán „môže“ alebo „nemôže“, a v podobne vyjadrených situáciách (najmä) je správny súd oprávnený preskúmať len to, či došlo k výberu z niektorých dovolených možností, nič iné zásadne prieskumu nepodlieha. Preskúmanie sa vykoná podľa kritérií, ktoré pre správne uváženie uvádza zákon a ktoré tvoria nevyhnutné východiská pre výsledok správneho uváženia premietnutý do rozhodovania správneho orgánu. Vychádza sa nielen z týchto kritérií, ale aj z účelu zákona, ktorý tvorí významné interpretačné hľadisko.

11. Štát žiadnym spôsobom negatívne nezasahuje do práva na súdnu a inú ochranu, práve naopak. Preberá na seba pozitívny záväzok vo vzťahu k občanovi v núdzi, a to v rozsahu, ktorý je prijateľný z hľadiska dlhodobej udržateľnosti, kedy by bolo neúnosné poskytovať právnu pomoc tohto druhu v absolútne všetkých prípadoch, t. j. bez stanovenia hranice odkázanosti a bez stanovenia rozsahu oblasti, v ktorých sa právna pomoc poskytuje. Za plne opodstatnené teda považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde o žiadateľa o zneužitie práva, alebo či už zo skutkových tvrdení žiadateľa bez potreby vykonávať dokazovanie nie je pochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť, napríklad prišlo k zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať aj situáciu, kedy vyvracia možnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené v iných konaniach, alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. pre jeho neprítomnosť podľa procesných predpisov.

12. Podľa názoru správneho súdu nie je úlohou správneho orgánu vo veciach podľa § 3 zákona č. 327/2005 Z. z. prejedukovať výsledok konania z vecnej stránky.

13. Žalovaný v napadnutom rozhodnutí len konštatoval, že žalobcovi nie je možné priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci vzhľadom k tomu, že nespĺnil jednu z troch kumulatívne stanovených podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc z dôvodu, že sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu.

14. V žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci, ktorá bola doručená Centru právnej pomoci dňa 16.01.2018, v bode F pod názvom Doplňujúce informácie žalobca uviedol : „OS Žilina rozsudkom pod sp. zn. 31C/269/2007 rozhodol tak, že zaviazal odporcu v rade 1/ ELOJ ÚNIU Žilina a odporcu v rade 2/ O. N. - žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci zaplatiť istinu vo výške 8.298,47 Eur s príslušenstvom. Voči rozsudku OS ZA sme obaja odporcovia podali odvolanie z dôvodu, že prvostupňový súd v rozpore s článkom 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky neaplikoval do svojej rozhodovacej činnosti ustanovenie § 15 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, čím došlo k nezmyselnému, z cestnému súdному rozhodnutiu. Súd mal žalobu zamietnuť pre nedostatok aktívnej legitímácie pre nespĺnenie si ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov v zákonom stanovenej lehote. KS Žilina, ako odvolací súd tieto odvolacie dôvody úplne odignoroval, čím sa de iure a de facto s prvostupňovým súdom v zákonom zastúpení sudcov v senáte a samosudcu dopustili marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 2 Trestného zákona. KS Žilina odvolanie odporcov zamietol uznesením zo dňa 08.03.2017, sp. zn. 7Co/385/2016-804. Dovolacie dôvody sú dané ust. § 420 písm. b), písm. f) CSP “.

15. Pod bodom B/ predmetnej Žiadosti, pod názvom - Informácie o spore, ohľadom ktorého žiadate o právnu pomoc - konkrétne pod bodom B.1: Uveďte, v akej právnej veci žiadate o právnu pomoc a opíšte v stručnosti Váš prípad žalobca uviedol : „Dovolanie proti rozsudku Okresného súdu Žilina 31C/269/2007-843 vo veci žalobkyne A. S. voči žalovanému v rade 1/ ELOJ ÚNIA a žalovanému v rade 2/ O. N., o zaplataenie istiny 8.298,47 Eur s príslušenstvom a dovolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 08.03.2017, sp. zn. 7Co/385/2016-804 a voči “.

16. Správny súd dáva do pozornosti, že dovolanie možno podať len proti rozhodnutiu Krajského súdu Žilina zo dňa 08.03.2017 pod č. k. 7Co/385/2016-804 (nie proti rozsudku OS Žilina 31C/269/2007-843). Dovolanie ako každé podanie v civilnom konaní sa podáva písomne (nie ústne) na príslušnom súde (prípadne na poštovom úrade), resp. sa v súdom stanovenej lehote v písomnej forme na príslušný súd doručí, ak bolo urobené inou formou. Dovolanie teda možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

17. Podľa § 427 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vykonané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 123 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., podanie je úkon určený súdu. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

Podľa § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

18. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 31C/269/2007 mal správny súd preukázané, že rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 7Co/385/2016-804 zo dňa 08.03.2017, ktorým rozhodol o odvolaní žalobkyne proti rozsudku OS Žilina č. k. 31C/269/2007-762 zo dňa 04. augusta 2016 bolo doručené žalobcovi dňa 25.04.2017. Dovolanie žalobcu podané proti rozhodnutiu KS Žilina č. k. 7Co/385/2016-804 zo dňa 08.03.2017 bolo podané na pošte dňa 12.07.2017, doručené súdu (OS Žilina) dňa 17.07.2017. Súčasne bolo tomuto súdu doručené aj odvolanie žalobcu proti rozsudku OS Žilina č. k. 31C/269/2007-843 zo dňa 29.06.2017. Odvolacie konanie je vedené na Krajskom súde v Žiline pod sp. zn. 7Co/120/2018 a spis OS Žilina sp. zn. 31C/269/2007 bol Krajskému súdu v Žiline, ako súdu odvolaciemu predložený dňa 17. mája 2018.

Dovolanie žalobcu smerovalo proti rozhodnutiu KS Žilina 7Co/385/2016-804 zo dňa 08.03.2017, ktoré bolo žalobcovi doručené dňa 25.04.2017. Lehota na podanie dovolania, žalobcovi uplynula dňa 26.06.2017 (§ 427 ods. 1 CSP).

19. Správny súd konštatuje, že žalovaný pri rozhodovaní o nároku na poskytnutie právnej pomoci žalobcovi postupoval zákonne a správnym vyhodnotením jednej z podmienok pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci (zmeškanie lehoty na podanie dovolania - oneskorené podanie dovolania podľa § 427 ods. 1 CSP). Z uvedeného vyplýva, že žalobca nesplnil jednu z troch kumulatívne stanovených podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc z dôvodu, že sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu, preto žalovaný v napadnutom rozhodnutí správne konštatoval, že žalobcovi nie je možné priznať nárok na poskytnutie právnej pomoci, z tohto dôvodu správny súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

20. O náhrade trov konania správny súd rozhodol pri aplikácii § 167 ods. 1 SSP. Žalobca v konaní úspešný nebol, preto nemá právo na náhradu trov konania. Rovnako náhrada trov konania nepatrí ani žalovanému v zmysle § 168 SSP, nakoľko nebola splnená podmienka výnimčnosti.

21. Správny súd v prejednávanej veci v súlade s § 137 ods. 4 SSP rozhodol bez pojednávania (§ 107 ods. 2 SSP), lebo nezistil, že by týmto postupom bolo porušené ust. § 107 ods. 1 SSP a z iných dôvodov nevznikla potreba pojednávania nariadiť.

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ak to zákon pripúšťa (§ 439, § 440 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia krajského súdu, prostredníctvom krajského súdu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť

- a) označenie napadnutého rozhodnutia,
- b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
- c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),
- d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.

Kasačnú sťažnosť možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí správny súd do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Správny súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. K podaniu kolektívneho orgánu musí byť pripojené rozhodnutie, ktorým príslušný kolektívny orgán vyslovil s podaním súhlas.

Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší účastník konania dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, správny súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.